

Saatiin sitten ihana talvi myös tänne Vuosaareen. Lumipeite on kuin alkanut uusi vuosi - elämämme ja tekemisemme jälkiä voimme sitten ihailta jälkeinpäin. Nyt on mahdollista aloittaa monia juttuja taas alusta ja suunnitella uusia(kin) polkuja.

Hyvää alkanutta vuotta!

Ensimmäiset, olkiset joulukoristeet sain lahjaksi 30 vuotta sitten toimiessani pyhäkoulunopettajana Pöytäsaarella ja "kotijouluihin" ne ovatkin aina olleet käytössä. Tällä kertaa, kun Pietarissa mukana olleiden koristeiden laatikko ei löytynytkään autotallin uumenista, niillä oli aivan erityinen rooli. Vuosien varrella on kirjokuorissa tullut koristeita lisää eikä tänäkään joulu ollut siinä mielessä poikkeus. Joulukuussa posti toi punaisen. Kiitos jokaiselle joulumuistamisen lähettäneelle - ne ilahduttivat kovasti, samoin puhelut! On etuoikeus olla muistettu ja rukouksin kannettu.

Kiitos myös joulukorteista!

Käsi kuntoutuu vähitellen, vaikka aikaa siihen menee varmaan vielä muutama kuukausi. Pystyn kuitenkin jo kaksin käsin käyttämään tietokonetta, vaikka vasen käsi vielä on kömpelö. Ensi viikolla tapaan työterveyslääkärin ja oletan, että tammikuun loppuun myönnetty sairausloma päättyy. Pyydän vielä rukousta, myös oikean käden puolesta, kun sormien puutuminen on alkanut öisin herättää.

Vuosaarella, 20. tammikuuta

KIITOSAIHEITA

- joulumuistamiset
- ihana luminen talvi
- Tatjanan konfirmaatio
- te esirukoilijat ja työni tukijat
- kiitos siitä, että tulevaisuutemme on Jumalan käsissä

RUKOUSAIHEITA

- Inkerin Kirkko -lehden seuraavan numeron valmistuminen
- Hannun työtilanne
- käteni kuntoutuminen ja paremmat yöunet
- koronatilanne maailmalla
- Inkerin kirkko ja sen paimenet
- taloudellinen tuki työlleni ja uudet kuukausilahjoittajat

Tatjana

Kuva: Marina Mishina

Kirjoitin viimeksi Pietarin-aikaisesta raamattupiiriläisestääni Tatjanasta, joka suoritti rippikoulun. Lähetin hänelle vielä varmuuden vuoksi linkkejä Pietarin Pyhän Marian seurakunnan rippikoulun videoihin ja niistä hän piti kovasti. Tatjanan konfirmaatiota jouduttiin monta kertaa siirtämään, mutta 13. joulukuuta hänet vihdoinkin konfirmoitiin Jaanin kirkossa. Puhuimme eilen pitkään puhelimesta ja hän kertoi jakaneensa linkkejä videoihin muutamille ystävilleen. Nyt myös hänen miehensä on alkanut suhtautua myönteisesti näihin asioihin. Herra heitä kaikkia johdattakoon!

Palautetta Genevestä

Pidän valokuvaamisesta, mutta kurseja en ole käynyt enkä kuvausteknisiä juttuja erityisemmin hallitse. Pietarin vuosina aina kannoin jonkun sortin kameraa ihan varmuuden vuoksi mukanani ja otin jatkuvasti kuvia paikoista ja ihmisistä. Välillä jo ihmettelin itsekin, mihinköhän niitä edes tarvitsisin. Nyt pandemia-aikana on kuitenkin todettava, että Jumala on johdattanut tässäkin. Nimittäin Inkerin kirkko saa tukea eri tahoilta ja näille tukijoille olen sitten voinut lähettää kuvia mitä erilaisemmista tilanteista. Viime viikolla tarvittiin kuvia Luterilaiselle Maailmanliitolle menneeseen raporttiin ja nyt sain kiitoksen niistä. En tietenkään palvele kiitosten toivossa, mutta en myöskään kiellä, ettenkö olisi ilahtunut palautteesta. Ja miksi tällaisesta kirjoitan? Koska te lähettjä(tiimiläise)t olette tämän mahdollistaneet. Niin ja kiitos kuuluu siis myös teille!

Makumatka

Priятнава апетита -
hyvää ruokahalua!

Leivoin hiljattain pellillisen kaalipiirakkaa helpottamaan Venäjä-ikäväni, joten tässä tuo ohje teillekin:

0,5 l kädenlämpöistä vettä, 1 pss kuivahiivaa, suolaa ja vähän sokeria, jauhoja ja perunamuusijauhetta niin paljon kuin pystyy lusikalla vielä sekoittaman. Taikinan kohotusaikana haudutetaan voilla ja vedellä iso sipuli ja noin 1 kg kaalia, maustetaan suolalla ja soijakastikkeella. Pohja ja kaalitäyte päällystetään 4 munan, juustoraasteen, 1 prk kermaviilin ja kuminoiden seoksella. Paistetaan 175-asteisessa uunissa n. 40 min. Parhaiten maistuu lämpimänä.

Siunauksin,
Liliann

Rukous kannattaa

Rukous sujuu keneltä vain ja se lienee viimeinen tehtävä, johon kristittyinä voimme osallistua sen jälkeen, kun kaiken muun tekemisen mahdollisuus on jo poistettu. Rukouksessa mukana oleminen on jokaisen kristityn ilo ja etuoikeus.
- Jukka Repo

Kansanlähetyksen vuositeema on tänä vuonna Rukous kannattaa. On myönnettävä, etten ole rukoilijana kummoinen ja liian vähän tulee rukoiltua. Hädässä aina enemmän ja sitten se tuppaa taas vähenemään. Onneksi meidän rukouksia ei kuulla sanojen hienojen asettelun vuoksi. Jumala kuulee jopa sanattomat huokauksemmekin. Kun olin marraskuussa kovassa koronakuumeessa, olin eniten huolissani omasta perheestä. En jaksanut paljon muuta ajatella, mutta Isä meidän -rukousta tuli silloin rukoiltua erityisen paljon. Väiltyin sairaalareissulta ja perhe säästyi taudilta.

Kutsun ja rohkaisen sinua nyt käyttämään enemmän aikaa rukoukseen, tapahtuu se sitten omin sanoin tai valmiiksi kirjoitettujen tekstin avulla Jumalan edessä viipen.

Rukoilkaa hellittämättä, valvokaa rukoillen ja kiittäen. (Kol. 4:2)

Nimikkoseurakunnat

Jämsä, Parkano, Petäjävesi,
Pitäjänmäki ja Äänekoski

Tule mukaan:

Lahjoittamalla viitteellä 21306
jollekin seuraavista tileistä:

Helsingin Kansanlähetykset
Danske FI33 8000 1001 5582 47

Hämeen Kansanlähetykset
OP FI71 5730 0820 0457 02

K-Suomen Kansanlähetykset
Nordea FI45 1838 3000 0169 98

Suomen Ev.lut. Kansanlähetykset
FI83 2070 1800 0283 25

KIITOS LAHJASTASI!